

Caro Mostro

Nemes Imre

Szeged, JGYPK

Képi ábrázolás, festő szakirány, BA képzés

3. évfolyam

Témavezető: Roskó Gábor tanszékvezető

Többnyire festéssel foglalkozom. Érdekel még a grafitrúddal való tónusos rajzolás, melyet először alapként az egész lapra felviszem és radírral visszasedem. Formákat keresek munka közben, életet adok nekik és felöltöztetem, mind a festészetben és grafikában is.

Képem címe: „Caro Mostro” amely olaszul van és annyit jelent „kedves szörnyecske”. Ha a képre nézünk, lehet, hogy mindenkinek más fog az eszébe jutni róla, hogy valóban mit is ábrázol. Készülésekor már az elején kialakult a kicsiny lény testének formája. Mivel festéskor mindig boldog vagyok, ezért most is feltöltöttem rengeteg pozitív energiával. Számomra minden képem egy kicsi lény, ami a vásznon születik meg és addig festem, míg azt nem érzem, hogy kifejlődött. Minden lénynek, ami létrejött jó lelke van. Ezt ábrázolom is. Halványan észrevehető a kialakult formák belsejében lévő alakzatok. Ezek elmondják, hogy milyen a lény és hogy kicsoda.

Technikai anyagában, vászonra dolgoztam. Olajjal van lealapozva és olajfestéssel. Általában felfeszítek egy vásznat vakrámára, és megcsinálom az alapozást, mint egy fészket. Miután megszáradt, leveszem a keretről és falra rögzítem. Lealapozáskor megcsurranó olajfoltok és szivárgások foltjai gyönyörűen látszanak a keretről való leszedése után. Amikor a falon van, dinamikusabban tudok ceruzával is beledolgozni anélkül, hogy a vászon kiszakadna. Vegyes anyagokkal dolgozom, mint például grafit, akril, akvarell ceruza, színes ceruza és olajpasztell. A különböző faktúrák eléréséhez csiszolópapírt használok. A született lény formája után a ceruzák segítségével behálózom, felöltöztetem. Vizes akrillal lazúrosan néhol elmosom, majd újra vissza rajzolom a vonalakat. Addig gyúrom, amíg plasztikusság érzetét keltő formává nem válik.

Színek felépítésénél ügyelek kialakítani egy nyugodt összhatást, például a türkizkékét és annak világos árnyalatát lazúrosan viszem fel egy sötétkék alapra, majd testszínű és világoskék akvarell ceruzával pedig figurálisan feltöltöm. A legvégén egy hatást gyakorló erősebb színű, mint jelen esetben vörös olajpasztellal belerajzok. Ezzel növelem a kép dinamikáját.

A kompozíció nagyon fontos számomra a képeimen. Megpróbálom a formák súlyait arányosan elosztani, és a formák méreteit is kompozícióba rakni, valamint a színek mennyiségét is úgy osztom el, hogy hozzájáruljon a nyugodtság látványához. Mindent próbálok a kellő helyére tenni.

Inspirációkat folyamatosan kapok a természettől, és az ott megjelenő lélekformáktól. Minden nap akármerre járok, gyönyörű formákat veszek észre, akár az utcákon is, egy romos épület falának lehulló vakolatát, egy pocsolyát a sárban, ázott foltokat a földön, repedéseket a falon, faágak és falevelek árnyékát, rozsdafoltokat. Ezek mind olyan formák, hogy amikor látom őket, a lények vannak előttem, és arra várnak, hogy megfessek, hogy megszülethessenek, és hogy felöltöztessék őket színekkel, hogy éljenek. Olykor, ha épületen belül, leváló vakolat által létrejött formát veszek észre, ott a helyszínen szeretném kiegészíteni és megalkotni. A repedéseket, amelyek átmennek a formákon, ceruza segítségével jelenítem meg a munkáimon.

Néhány inspiráció példaképpen a falakról:

Az olyan képeimmel, mint a „Caro Mostro” - val is a célom, hogy megteremtsek olyan dolgokat a vásznon a lényeimmel, amelyek kapcsolatba tudnak lépni a közönséggel. Tudjanak közölni az embereknek jó érzéseket és ezáltal segíteni mindazoknak, akik éppen rossz lelki világban vannak.